

Ελλάδα, έχεις ταλέντο!

Η ΦΡΑΣΗ «ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ» ΕΙΝΑΙ -ΔΥΣΤΥΧΩΣ- ΤΟΣΟ ΟΞΥΜΩΡΗ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ ΟΣΟ ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΛΛΟΥ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, ΜΕ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΤΟ ΚΟΥΡΑΓΙΟ ΝΑ ΟΡΘΩΣΟΥΝ ΤΟ ΑΝΑΣΤΗΜΑ ΤΟΥΣ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΡΕΨΟΥΝ ΤΟ ΚΛΙΜΑ. ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΣΟΒΑΡΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΩΝ, ΠΟΥ ΜΕΤΡΩΝΤΑΙ ΣΤΑ ΔΑΧΤΥΛΑ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΧΕΡΙΟΥ, ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ Η ΥPSILON ELECTRONICS, Η ΟΠΟΙΑ ΕΧΕΙ ΠΑΡΕΙ ΤΟ ΘΕΜΑ... ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ.

Το να ξεκινήσεις στην Ελλάδα μια εταιρεία κατασκευής ηλεκτρονικών συσκευών ήχου ενέχει περίπου το ίδιο ρίσκο με το να ξεκινήσεις μια εταιρεία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών... στη Κένυα. Άραγε, τι αποθέματα κουράγιου και υπομονής χρειάζεται να έχει κάποιος για να υποθηκεύσει τη ζωή και το μέλλον του, υπηρετώντας -από τη πλευρά του κατασκευαστή- ένα αντικείμενο που στη χώρα μας το μόνο που γνωρίζουμε καλά είναι απλώς να το πουλήμε; Άντε να πείσεις τον κόσμο που έχει υποστεί χρόνια πλήυση εγκεφάλου πως και η Ελλάδα έχει τους κατασκευαστές της, οι οποίοι είναι σε θέση να παράγουν προϊόντα, αν όχι καλύτερα, τουλάχιστον ισάξια με αυτά των ξένων, και μάλιστα σε πολύ καλύτερες τιμές. Δυστυχώς, όμως, στη χώρα των αντιπροσώπων στην οποία ζούμε, είναι πολύ δύσκολο να σηκώσει κάποιος κεφάλι χωρίς να κινδυνεύει με ακαριαία καρατόμηση. Όπως σε κάθε ζούγκλα επίσης, έτσι και στη δική μας, ο δυνατός -εν προκειμένω, η πλειονότητα- επιβάλλει του κανόνες, διαμορφώνει τις τάσεις, κατευθύνει το κοινό και, τελικά, ωφελείται. Αναπόδωτος της περιόδου και των συγκυριών, η ωφέλεια αυτή μπορεί να είναι από ικανοποιητική έως και σημαντικά μεγάλη. Όπως βλέπετε, αυτή η συζήτηση οδηγείται από μόνη της στο εξής ερώτημα: έχει μείνει καθόλου χώρος για δημιουργία σε αυτόν τον ταλαιπωρημένο τόπο, όπου, κατά τα έληθα, δεν παράγεται ούτε μία βίδα, ή ο μόνος τρόπος για να ζήσεις από το hi-fi είναι να πουλήσεις τις δημιουργίες των άλλων; Για την Ypsilon Electronics, καθώς και για μια χούφτα ακόμα κατασκευαστών, η απάντηση ήταν ξεκάθαρη: χώρος μπορεί να μην υπάρχει, αλλά ποιος είπε ότι δεν μπορεί να δημιουργηθεί; Με πείσμα, αστείρευτη υπομονή και την πεποίθηση πως μπορούν να δημιουργήσουν ένα όνομα παγκόσμιας εμβέλειας, οι τρεις νέοι άνθρωποι που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της μικρής αυτής ελληνικής εταιρείας έβαλαν πλώρη για να αναμετρη-

YPSILON ELECTRONICS CDT-100

ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ: CD-A, CD-R, CD-RW
ΈΞΟΔΟΙ: 1xLine out (stereo), 1xSPDIF,
1xYpsilon output interface
ΤΑΣΗ ΈΞΟΔΟΥ: 2,5Vrms
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΈΞΟΔΟΥ: 2,5kΩ
ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ: 20W
ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ (ΠΧΥΧΒ): 40x12x40 εκ.
ΒΑΡΟΣ: 20 κλά

+ ΥΠΕΡ:

- Αναλογικό χρώμα
- Σπάνια προσέγγιση κατασκευής

- ΚΑΤΑ:

- Ακόμα μια από τις περιπτώσεις που η συγκεκριμένη υποχρέωση (να βρω κάποιο ελάττωμα) με φέρνει σε δύσκολη θέση. Ουδέν σκόλιον...

ΣΧΟΛΙΟ

Δε χρειάζεται να πούμε πολύ περισσότερα, πέρα από το ότι το CDT-100 είναι ένα player παγκόσμιας κλάσης, ικανό να κτυπήσει στα ίσια με καθένα από τα σπουδαία player της κατηγορίας του, που απολαμβάνουν διακρίσεις και αναγνωσιμότητα από το σύνολο της high-end κοινότητας. Μάλιστα, το γεγονός ότι προέρχεται από ελληνικά χέρια του δίνει μερικούς έξτρα πόντους, για λόγους που δεν έχουν να κάνουν τόσο με πατριωτισμούς και άλλα συναφή, αλλά με το ότι δίνει μια γερή γροθιά στο μαχαίρι ενός κατεστημένου που πρέπει επιτέλους να αλλάξει. As ελπίζουμε πως, πέρα από μια κορυφαία πηγή, θα αποτελέσει έμπνευση και για άλλους επίδοξους κατασκευαστές.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: Ypsilon Electronics
ΕΠΑΦΗ: 210.6644.588

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ: ★★★★★ | 4,98

ΤΙΜΗ: 15.000 €

στε, λοιπόν, να υποθέτουμε πως το CDT-100 δημιουργήθηκε για να ενταχθεί σε μια αγνή ηχητική αλυσίδα, όπου θα αποδώσει το μέγιστο των δυνατοτήτων του. Άραγε, ένα λίγο διαφορετικό set up θα αδικούσε το player της δοκιμής μας; Σύμφωνα με τον αρχισχεδιαστή της εταιρείας, μπορεί το SET να είναι... βούτυρο στο ψωμί του, ωστόσο μια σειρά από πραγματικά καλά συνοδά σίγουρα θα αναδείξουν το μεγαλύτερο ποσοστό των αρετών του. Εκείνη τη περίοδο είχαμε στα χέρια μας το «άγρατο» σετ προενισχυτή-μονομπλόκ τελικών της Lamm L2/M1.2 (δοκιμή σε άλλο σημείο του τεύχους), καλώδια Nirvana και, φυσικά, τα αλάνθαστα ATC μας. Ως εκ τούτου, το CDT-100 εντάχθηκε σε ένα σύστημα του οποίου η συνολική αξία ξεπερνά τα 60.000 ευρώ. Οι ακρόασεις ξεκίνησαν...

Το κορυφαίο player της Υpsilon μάς υποδέχθηκε θερμά (στην κυριολεξία), δείχνοντάς μας ευθύς εξαρχής πως μαζί του θα περάσουμε πολύ καλά. Κάτι μου είχαν πει οι άνθρωποι της Υpsilon περί «αναλογικού ηχοχρώματος», αλλιώς επάνω στη κουβέντα δεν έδωσα ιδιαίτερη σημασία. Ξέρετε, προτιμώ να εμπιστευόμαι τα αυτιά μου περισσότερο από τα ηλεγόμενα όσων διαχειρίζονται ένα προϊόν. Ωστόσο, στην προκειμένη περίπτωση, μάλλον είχαν δίκιο. Όπως, αν υπήρχε ένας τρόπος να «απαγάγουμε» κατευθείαν από το σαλόνι του έναν -αμόληντο από την ψηφιακή επιδημία- μουσικόφιλο της δεκαετίας του '70 και να τον μεταφέρουμε στη σημερινή εποχή, στο στούντιό μας, τη στιγμή που παίζει το CDT-100, το πιθανότερο είναι πως μετά βίας θα αντιλαμβάνονταν τη διαφορά μεταξύ αυτού και του καλοστημένου πικάπ του που άφησε προς στιγμήν... 40 χρόνια πίσω. Τα «άφιλτρα» zero oversampling DAC έχουν αυτό το χαρακτηριστικό της αναλογικότητας, όμως στην πλειονότητά τους έχουν και μια περίεργη στένωση στα άκρα, που διχάζει το κοινό. Αυτό, όχι απλώς δε συμβαίνει εδώ, αλλιώς -για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους- το

player... δεν ξέρει τι έχει από πλευράς αρμονικών και έκτασης στις ανώτερες οκτάβες του φάσματος. Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και στις χαμηλότερες περιοχές, όπου εντοπίζονται τα σώματα των φωνών και οι θεμελιώδεις συχνότητες μπάσων οργάνων. Ακούγεται τόσο απολαυστικά πλήρες, που θα μπορούσε να παρομοιαστεί με μια χορταστική κουταλιά καυτού σουφλέ σοκολάτας που σε λιγώνει από απόλαυση. Βέβαια, οι άριστες οδηγικές ικανότητες των Lamm συνέβαλαν τα μέγιστα προς την ανάδειξη του πλούσιου τονικού υποβάθρου του CDT-100. Η ακρόαση μιας πλήρους κλασικής ορχήστρας μέσα από αυτό το σύστημα ήταν μια απίστευτα ζωντανή εμπειρία. Όλες οι συχνοτικές ομάδες καταλάμβαναν αυστηρά τη δική τους θέση, χωρίς να παρουσιάζουν τις συνήθεις τάσεις επιβολής, όντας παράλληλα ιδιαίτερα ελεγχόμενες στο πεδίο του χρόνου. Με απλά λόγια, δεν ξεφεύγει ούτε μία τρίχα στο πεδίο των συχνοτήτων. Θεαματικά ήταν τα αποτελέσματα και στον τομέα της σκηνικής απεικόνισης, με το θεαματικότερο όλων να είναι το απύθμενο βάθος της σκηνής που είναι σε θέση να στήσει το CDT-100 μπροστά στα μάτια σας. Η αίσθηση του τρισδιάστατου είναι πράγματι ιδιαίτερα έντονη, κάτι που διατηρείται στο ακέραιο, είτε πρόκειται για ένα μικρό τζαζ κουαρτέτο είτε για μια πολυπληθή κλασική ορχήστρα. Τα περί υποδειγματικής άρθρωσης, γιγάντιας δυναμικής περιοχής και συνέπειας στους μικροδυναμικούς χρωματισμούς είναι λίγο έως πολύ δεδομένα, καθώς φαίνεται διά γυμνού οφθαλμού πως επρόκειτο περί μικρών μαχών που το CDT-100 κέρδισε πολύ εύκολα, προτού βεβαίως κερδίσει το μεγάλο πόλεμο. Να κατορθώσει, δηλαδή, να κερδίσει μια θέση στο πάνθεον των λιγοστών κορυφαίων ψηφιακών πηγών, που ακούγονται τόσο «αναλογικές», ώστε να σε κάνουν να αισθάνεσαι τυχερός που ζεις στην ψηφιακή εποχή. Συνοδικά, το CDT-100 είναι ένα player παγκόσμιας κλάσης, που του αξίζει μια σπουδαία και μακρά καριέρα. ■

